

var ved at antage en betænkelig Karakter, skal foregaa igennem Slagterierne eller under deres Tilsyn. Det er dette Lovfor-
slags Hensigt at tilvejebringe Mulighed for, at der i den kommende Del af Perioden sikres hvert Individ her i Landet 14 kg, og der er under Hensyn til Slagteriproduktionens øjeblikkelige Stilling intet som helst, der tyder paa, at det ikke skulde lykkes Staten at gennemføre dette Program.

Alfred Christensen: Nu forstaar jeg endelig Svaret paa mit Spørgsmaal og kan se, at det er den gode Borgers Pligt at salte ned, saa at han har nok til sig og sin Familie. Nu har jeg altsaa Svaret parat til den lovlydige Familie, jeg omtalte før: Det er fortjenstfuldt, det er eders Pligt at købe en Gris til Nedsaltning, I vedbliver dermed at være gode Borgere. Saa har jeg kun eet Spørgsmaal til: Hvor gaar Familien hen og faar denne Gris? Mig bekendt er der ikke nogen, der har Lov at sælge en Gris til den omtalte Familie. Jeg vil præcisere Spørgsmaalet yderligere: Er det nødvendigt, eller er det rigtigt, at Familien skriver til et ukendt Eksportslagteri og forlanger tilsendt en Gris?

Andreasen: Forholdene ligger saaledes i Øjeblikket, at der er Folk, som er i Stand til at købe en halv eller en hel Gris eller mere og foretage Nedsaltning deraf, men samtidig er der Tusinder af Familier, som ikke kan købe et ordentligt Stykke Flæsk hverken i Byerne eller paa Landet. Allerede nu er der Flæskemangel paa Grund af, at Kommunerne og private foretager Nedsaltning. Dertil kommer, at der ikke kan ydes nogen som helst Garanti for, at der vil blive Flæsk nok. I den Kommune, hvor jeg har med Sagen at gøre paa Byraadets Vegne, har vi efter Ministerens Bestemmelse faaet Ordre til at lade nedsalte godt 2,000 Svin, men vi har hidtil kun kunnet opdrive 781. Saaledes var Stillingen i Gaar. Vi har gennem Eksportudvalget bedt om at faa 1,500. Vi søgte først om at faa 1,000, men med den Rationering, som den højt-ærede Minister angiver, 70 kg pr. Familie, skulde vi op til noget over 2,000. Slagteridirektører og sagkyndige Folk siger imidlertid: I faar aldrig disse 2,000, og vi kan i alt Fald ikke skaffe dem paa denne Egn. Taler vi med andre Svineproducenter, siger de ogsaa: Vi har ikke noget som helst at sælge. Jeg er derfor ikke nær saa sangvinsk som den højtærede Mi-

nister. Jeg tror, vi skal være noget bange for, at Flæsket ikke kommer frem i tilstrækkelig Mængde.

L. D. Rasmussen: Jeg tror, det er heldigere, hvis vi siger til Befolkningen i al Almindelighed, at de kan henvende sig til de eksportberettigede Slagterier for at faa Ønsket om en Gris til Nedsaltning tilfredsstillet. Derved tror jeg, man undgaar meget af det, der vistnok finder Sted nu for Tiden, at Folk køber i Butikkerne større Kvanta, end de i Øjeblikket trænger til, og derved medvirker til Flæskeknaphed for de øvrige Beboere. Slagterierne afgiver visse Kvanta til de forskellige Byers Indbyggere ugentlig, men naar enkelte Familier sikrer sig store Kvanta, bliver der saa meget mindre til de andre. Hvis vi derimod tilraader dem, der køber i Butikkerne, i Stedet at træffe Overenskomst med Slagterierne, tror jeg, vi gør de ubemidlede en Tjeneste derved. Lige som man paa et langt tidligere Tidspunkt, da Kornordningen blev vedtaget, og man var paa det rene med, at en stor Mængde af Svinebestanden her i Landet skulde slaas ned, tilraadede Kommunerne at nedsalte for derigennem at sikre Befolkningen en Part af den Overskudsslagtning som fandt Sted, saaledes synes det mig rimeligt i Øjeblikket at tilraade private at faa saltet, for saa vidt de er i Stand dertil, og derved aflaste det offentlige, der kan faa vanskeligt nok med at skaffe Flæsk.

Indenrigsministeren (Rode): Maa jeg først sige til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), at han ikke maa se bort fra, at det vilde være en besynderlig Ordning, om de 150,000 Producenter af Svin, som findes her i Landet, derimellem 100,000 Smaahusmænd, ikke skulde have Lov til selv at hensalte en Gris og have den liggende til Familiens Behov i den kommende Vinter. Man vilde faa en endnu meget værre Vandring frem og tilbage end den, det ærede Medlem selv for lidt siden var med til at klage over med Hensyn til Smørrets Vandring til København, hvis vi forlangte, at Husmanden ikke maatte hensalte, men skulde købe eller faa sit Flæsk leveret ved Kommunens Foranstaltning. Det ærede Medlems Betragtninger er virkelig meget uovervejede. Men i det Øjeblik man erkender Nødvendigheden og Rigtigheden og det for hele Samfundets hensigtsmæssige i, at Producenterne selv foretager de for dem nødvendige Hensaltninger, hvorved de holdes udenfor Rationeringen og Samfundet fritages for det Besvær at have